

Denis

Jsem Denis.

Proč proboha Denis? Každý školou povinný kluk, který od svých rodičů tohle jméno vyfasoval, mi určitě potvrdí, že to je pomsta. Aspoň já to tak měl. Dost často jsem si svého pindíka kontroloval, jestli je pořád fakt tak malej, jak moji spolužáci a bohužel i spolužačky, neustále pokřikovali. Jo, byl malej. Ale to už je dost dávno.

Dneska mám volno a měl bych zařídit spoustu věcí. A uklidit. Včera tu byla Denisa a celkem neúspěšně se o to pokoušela. Když dala alespoň kuchyň do stabilizovaného stavu, přišla za mnou do pokoje a se slovy: „Jsi prase!“ odešla.

Denisa je moje starší sestra. Má tři děti a jednoho debilního manžela. Nevím, proč si toho blba vzala. Asi kvůli tomu, aby se zbavila svého rodného příjmení.

Udělám si kafe. Ne že bych ho potřeboval, ale když člověk vstává do volného dne, tak by si kávu měl udělat. Konvici jsem kupodivu našel bez delšího hledání, dokonce i krabičku na kafe. Bohužel, je naprosto prázdná. Budu se muset oblíct a dojít přes ulici k Vietnamcovi. Ne, nebudu se oblíkat, župan bude stačit, stejně tam takhle po ránu nikdo nebude. Naskočil jsem do crocsů, vzal stovku, klíče do kapsy a vyrazil do místního hypermarketu. Za plotem ležely noviny. Naši už tu v baráku dva roky nebydlí a pořád mi chodí noviny. Nevím, kdo to platí, asi táta. Musím mu říct, že to stejně nečtu. Uznávám, že na bývalého studenta lingvistiky a literatury anglicky mluvících zemí je to ostuda, ale jediný, co jsem za poslední dobu četl, byl leták z elektra, když jsem si chtěl koupit novou televizi. Jo a výpověď z bývalý práce, která mi přišla nevím proč poštou. Asi proto, že jsem tam moc nechodil.

V obchodě bylo víc lidí, než jsem čekal, sotva jsme se tam vešli. Chlapi v montérkách, co u souseda opravujou střechu, měli plnej košík vodky. Budu se dneska dívat z okna, protože ten nejmenší určitě spadne, už teď stál sotva na nohou. Nevím, jak můžou po ránu snídat vodku. Vzal jsem kafe, párky a chleba. Můj asijský kamarád asi pěkně podražil, protože po mě chtěl u kasy 127 korun. Dopsal mi 30 Kč na futro a jal se účtovat ukrajinský dělníky. Ve dveřích jsem se srazil s paní Jíchovou. Byla divně oblečená a nějaká nevyspalá, bude asi nemocná. Pozdravili jsme se a ona mi řekla, že u ní mám ze včera doporučený dopis, že mi ho odpoledne donese. Pošťáci dneska dají poštu každému, kdo je ochoten jim to podepsat, pravděpodobně je blbě platí. Domluvili jsme se, že mi ho hodí do schránky, vím já, jestli budu odpoledne doma? A k ní nejdu, má velkého starýho psa, kterej mě nemá rád. Vlastně je to vzájemný.

Když jsem v kuchyni otevřel mikrovlnku, úplně jsem se vyděsil, jak byla čistá. Díky Deniso! Párky jsem měl před ohřátím asi oloupat, teď už to moc nejde. Vyčistil jsem si zuby a pustil si televizi, mám úplně novou, ale dívám se jen na jeden kanál. Nějak mi to nejde naladit, musím vydržet, až přijde Filip. Filip Jedlička je kámoš z bývalý práce, který umí všechno, na rozdíl ode mě. V autě dokážu dolejt jen benzín, žárovku měním z velkými problémy, obrázky doma nevisí, musel bych sehnat hřebíky. A stejně nemůžu najít kladivo. V neděli jsem sekal na zahradě trávu a přeseknul jsem kabel u sekačky. Pojistky jsem nečekaně dokázal nahodit sám.

Hnusná a tlustá

Byla tu Jíchová. Že to ti pošťáci radši nehází do popelnic. Mám zaplatit elektriku, jinak mě jí vypnou. Zase by odpadl problém s televizí a Filip by nemusel jezdit přes celé město. Jo, jenže plynovej kotel běží na elektriku. Budu muset k našim, dluží mi za starou telku, kterou jsem jim prodal, snad to bude stačit na tu složenku. Lístek na socku možná najdu, včera jsem nestihl natankovat. Vlastně bych to stihl, ale moje platební karta je momentálně jen na škrabání čelního skla. Jenže v květnu moc mrazy nebývají, takže jí mám vlastně k ničemu.

Peníze z práce dojdou nejdřív příští týden a na velký vyskakování to stejně nebude. Dělán skladníka v obchodáku. Už jsem tam dva měsíce a jen dvakrát jsem nepřišel do práce. Nebylo mi dobře. To jsem teda napsal šéfovi. Uznejte, že vstávat každý den v půl pátý, aby člověk převzal pečivo od pekaře, není koníček pro každého. Jen mě vždycky hřeje u srdce, že ten závozník vstával ve dvě. Šéf mě nemá rád. Nepodlízám mu, neberu směny navíc, nenosím pracovní boty. Minulej tejden se naštvál, když jsem zákaznici na prodejně řekl, že s tím košíkem stojí přes celou uličku jako prase. Říkám lidem, co si myslím.

K našim zajedu zítra, až půjdu z práce, budu to mít blíž. Jestli teda vstanu. Máma mi po telefonu řekla, že umřela teta Zdena z Pelhřimova. Na pohřeb nemusím, protože bych tak narychlo nedostal volno. Je to na dva dny, a navíc nemám nic slušného na sebe. Ségra musí, ta šaty má. Odveze je tam ten její debil. Doufám, že si seženou hlídání na ty svý smrady. S sebou je asi brát nebudou, nevešli by se do auta, jedině by je mohli nacpat do kufru. Ale když jsem to udělal naposled já, tak ségra vyváděla, jako bych je mučil. Sami tam chtěli. A to jsem s nima nejel do Pelhřimova.

Za měsíc mi propadne technická na autě, asi to dám Filipovi, ať se o to postará. Je fakt šikovnej a ženatej, takže rád vypadne z baráku. Vlastně se divím, že u mě nebydlí. Já bych s tou jeho nevydržel ani hodinu. Podle toho, jak je u mě často, se mu tu líbí. Může tu chodit v botách, kouřit v obýváku a mluvit sprostě. Jeho žena se jmenuje Helena a je hnusná a tlustá. A těhotná. Nevadí mi, že je těhotná, ale že je hnusná. A tlustá. Posledně si u mě sedla v kuchyni na židli, rozbila jí, a ještě na mě hulákala, že jsem to na ní nastražil a že z toho šoku bude mít blbý dítě. Jestli bude po ní, tak s tím ta židle rozhodně nemá nic společného.

Vzteklej mongol

Do práce jsem překvapivě vstal. Nestihl jsem si ale vyčistit zuby a musím pěšky. Lístek na socku jsem nenašel a Vietnamec má zavřeno. Přišel jsem o patnáct minut později, ale šéf tam ještě naštěstí nebyl. Zato auto s prudícím pekařem jo. Křičel, že na tohle nemá nervy, že přijede pozdě na další obchody a že musí bejt v devět u doktora. Asi jde na neurologii. Když jsem ho bez okolků poslal do patřičných míst, tak se trochu uklidnil, složil ty jeho gumový rohlíky a bez pozdravu odjel. Zítra mu musím vynadat, že pod rampu se nemočí. I když to mohl udělat i bezdomovec Karel, kterej občas přespává u popelnic. Ale to by tam bylo i hovno.

Šel jsem se kouknout za holkama do lahůdek, protože tam byla i Sandra. Trochu spolu flirtujeme, ale dneska neměla moc náladu. Buď z toho, že se ráno řízla do prstu nebo má své dny. Zkusím to zítra, ten prst by jí už neměl bolet. Je jí 25 a nemá přítele, což je divný. S jejím designem a postavou by mohla mít pět chlapů na jednom prstu. Ale prý čeká na nějakýho mladýho pěknýho milionáře. Nevím, jestli má to správný zaměstnání. K nám málokdy přijde někdo pro kilo kaviáru a pět lahví pravýho šampaňskýho. Paní Kudláčková mě vyhodila, když jsem jim začal ujídat šunku od kosti. Nesnídal jsem, jen jeden suchej rohlík, co přivezl ten vzeklej mongol. Kudláčková je Sandry vedoucí, je hodná, ale nesmím jim tam nic jíst. Asi aby zbylo víc pro ně.

Po obědě přivezli maso a pivo. Kluci z pivovaru jsou v pohodě, občas s nima chodím do hospody. Rozbil jsem jen jednu přepravku s pivem, což je na mě po rádu dobrý výkon. Rychle jsem uklidil střepy do popelnice a palety odvezl na prodejnu. Karel se dneska poměje, nechal jsem mu tam dva nerozbitý lahváče. Měl bych mu tam nechat rukavice, aby nedopadl jako Sandra. Snad má svoje.

Smradi

Máma nebyla doma. Asi jsem přišel dřív, než jsme se domluvili, zapomněl jsem v kolik. Pracuje v účtárně ve městě a má tři roky do důchodu. S tátou se přestěhovali do paneláku, protože už se nechtěli starat o barák. Já se o něj teda taky moc nestarám. Jsou spolu už asi sto let, pořád se baví o nemocech, sázejí sportku a nadávají na sousedy. Táta už je v důchodu, ale chodí do vrátnice v nemocnici. Prej aby měl protekci u doktorů. Jednou ho tam křísili, když mu k okýnku přišla zakrvácená paní a v kapesníku držela svoje uříznuté ucho. Nechápu, jak se jí to povedlo. Asi nějaká malířka.

Matka dorazila s plnou taškou nákupu, tak jsem jí hned něco zdanil, vzal si od ní tři litry za tu televizi a rozbil jsem kliku u dveří, když jsem odcházel. Zajdu na poštu zaplatit tu elektriku a dojdu si na jedno. Sakra, nemám tu složenku. Zaplatím to zítra a půjdu jen na to pivo.

U nás U námořníka bývá dost nabito. Možná je to tím, že je tu jen deset stolů. Dneska je ale celkem volno, je před pátou a sedí tu hlavně štamgasti. Přisedl jsem si ke stolu, kde staříci mastili mariáš. Nebudu hrát, dám si jen jedno, max dvě a jdu. Hrál bych, ale neumím to. Z karetních her ovládám jen prší a to blbě. Když hraju pexeso s Denisinýma dětma, tak obrátím dvě dvojice a oni už jich mají deset. Smradi! Mariáš je pro mě vysoká škola, nebudu se pouštět do větších akcí.

Pivo mi dneska chutná, mám i dobrou výhled na obsluhu. Dneska je tu výčepáková dcera Martina, takže se určitě zdržím a dám si do volátka. Jo a taky se musím najíst, abych nemusel doma vařit. Přisedl si ke mně Standa, což je takovej místní blázen. Mám ho celkem rád, je neškodnej, prej je autista, ale mě nevadí. Jediný, co mi na něm vadí, že se trochu málo meje. Domluvili jsme se, že mu zaplatím pivo a přisedneme si do rohu k otevřenému oknu. Sakra, odsud zase nevidím pořádně na Martinu a Standův odér nepolevuje. Asi ani jíst nebudu. Nakonec jsem si dal jenom jedno rychlý a při placení Martině podal kromě peněz i lístek s telefonní číslem.

Doma jsem zjistil, že jsem v hospodě nechal proviant, kterej jsem si nesl od mámy. Ach jo, musím se tam vrátit. Asi tam zajedu autem a po cestě zpátky natankuju, to pivo už se určitě vstřebalo. Martina tu igelitku našla a dala jí do lednice. Ptala se, jestli to telefonní číslo bylo ode mě, protože podle písma prej tipovala Standu. Ujistil jsem jí, že je moje, jen píšu jako dobytek. Usmála se na mě a podala mi přes výčep tu tašku a malý papírový balíček, který mám otevřít až doma. Samozřejmě jsem ho nedočkavě otevřel už v autě. Dneska budu mít k večeři maso a možná že i brzo rande, bylo tam i její číslo.

Školení BOZP

Ráno jsem nenastartoval. Do práce mě naštěstí svezla Katka, která jezdí kolem mě. Karel si v noci pochutnal a prohrabal i zbytek popelnice. Jako poděkování za pivo mi nechal v rohu u rampy hnědý vzkaz. Skřítek z pekárny byl dneska v klidu a za odměnu, že jsem dneska dorazil včas, mi dal pytlík s buchtama. Došel jsem za Sandrou, která byla v chladáku a měla dneska úplně nádherný vlasy. Jak byla předkloněná do bedny s gothajem, plácnul jsem jí lehce přes zadek. Otočila se a uštědřila mi nevráživý pohled. Je to jasný, má své dny. Nabídnul jsem jí buchtu, ale odmítla mě, že sladký kvůli figuře nejí. Zato její kolegyně Katka si vzala. Tu bych přes zadek neplácnul, tak velkou ruku nemám. Je maličká, má asi dvě stě kilo, mastný vlasy, a když se sehne, vyleze jí z kalhot kasička, se kterou by mohla vybírat milodary pro celej Notre dame. Kdyby žil Quasimodo, byla by pro něj ideální partie. Kudláčková má dneska volno, tak jsem sbalil klobásu a šel doplnit limonády.

Dneska bylo školení BOZP, bylo dost dlouhý, a kromě občerstvení zdarma dost nuda. Mám prej nosit pracovní boty a nesmím parkovat palety před hydrantama a hasičima přístrojema.

Katka mě z práce odvezla k poště. Nechápu, jak se může nasoukat do toho maličkatýho auta. U pošty jsem zjistil, že nemám složenku, ani peněženku a Katka už je pryč. Tak se projdu, možná zajdu i na jedno. Po cestě jsem se zastavil u ségry a poprosil jí takticky o kilo na nákup, protože na pivo by mi nepůjčila. Ona nemá doma ani kapku alkoholu a na oslavy u nich si musím nosit vlastní. Je divná. Když byla mladá, vymetala všechny podniky ve městě a vracela se k ránu po čtyřech, pokud se vůbec vrátila. Asi nepije kvůli tomu blbovi, co ho má doma.

Za výčepem nikdo nebyl, jelikož Martina byla narážet. Když se vrátila, dal jsem si jedno u ní na stojáka a poděkoval jí za maso. Vlastně ani nevím, kam jsem ho včera dal. Ta holka je fakt moc pěkná. Chtěl jsem zaplatit, ale mávla rukou. Ta mi určitě zavolá.

Přišel jsem domů a potřeboval si odskočit. Otevřel jsem dveře a chtěl jsem si rozsvítit, ale asi praskla žárovka. Jen doufám, že mám ještě nějakou rezervní. Když jsem tak seděl na záchodě, tak mi pomalu došlo, že žárovka asi nepraskla. Budu muset na tu poštu. A do krámu, nemám žádnéj toaletní papír. Do zítřka to snad vydrží, stejně si půjdu za chvíli lehnout. Budu se modlit, abych zítřka nastartoval, jinak budu muset zavolat Filipovi.

Telefon a toaletní papír

Ráno jsem zaspal. Nenabil se mi mobil, takže nezazvonil. Stejně jsem ho nenařídil. Auto jsem nenastartoval, což možná bude tím, že jsem předvčím zapomněl natankovat. Nemůžu zavolat ani Katce, protože mám vybitej mobil. Do práce jsem dorazil v sedm a hned mám přijít k šéfovi. Vzal jsem si pracovní boty a zaklepal na jeho kancelář. Byl rudej vzteky, prej že pečivo museli převzít chlapi z masa a jestli prý si uvědomuju, že jsem ve zkušební době. Vysvětlil jsem mu, proč jsem zaspal a poprosil ho o nabíječku na mobil. Vyhodil mě z kanceláře. S tou nabíječkou to byla blbost, on má iPhone. Šel jsem za Sandrou, ale Katka mi řekla, že marodí s tím prstem, jak se řízla, prý to bude mít jako pracovní úraz. Měl bych si taky něco udělat, pár dní odpočinku by mi prospělo.

Paní na poště mě s úsměvem zkasírovala o dva a půl litru. Prej mi to zapnou, až jim dojde platba. Zastavil jsem se u ségry, abych si dobil telefon. Udělala mi kafe a mezitím balila do Pelhřimova. Děti budou u sousedky, můj nápad s kufrem je údajně debilní. Stejně jako její manžel. Dal jsem si ještě večeři a došel si na velkou, k Vietnamcovi už se mi nechce. Když jsem se obouval, podala mi Denisa malej dáreček a dala mi pusu. Jestli budu chtít oslavu, tak až se vrátí z pohřbu, mám totiž zítřka narozeniny. Půjčil jsem si kanystr, abych zkusil zprovoznit svoje auto a na zítřek přijel včas do práce. Na benzince jsem si koupil radši lístky na MHD, kdyby to s autem neklaplo.

Ráno jsem nastartoval, jsem dobrej. Chtěl jsem zavolat Filipovi a říct mu, jakej jsem mechanik, ale zapomněl jsem u ségry telefon.

Doma je tma. Ještě že je léto, jinak bych zmrznul. Měl jsem se u ségry vykoupat, neteče mi teplá voda a v koupelně něco smrdí. Vzal jsem si baterku a našel maso od Martiny, zítřka to hodím Jíchový přes plot. Rozbalil jsem dárkový balíček od Denisy. Je praktická, dostal jsem budík. A navíc mi přivezla telefon a toaletní papír. Miluju jí! Zítřka se ozvou, až dorazí na Moravu. Ještě večer volala máma a přála mi k narozkám, mám přijít v neděli na oběd. Vyndal jsem si z lednice pivo. Fuj! Půlku jsem vylil, teplý se to nedá pít. Zítřka nemusím do práce, mám volno.